

skal der oprettes et Talloteri. Jeg maa erkende, at det er mig ikke klart, hvilken Forestilling det ærede Medlem forener med dette Ord Talloteri. Saa vidt jeg ved — jeg maa for Resten tilstaa, at jeg ikke ved nøje Besked med, hvorledes de gamle Talloterier vare indrettede, de vare sikkert forskellige paa de forskellige Steder — men saa vidt jeg ved, vare Talloterierne en Slags Spillebanker, hvor man kunde gøre Indsatser af større eller mindre Pengesummer, og vistnok — i alt Fald i adskillige Talloterier — samtidig med at Lotteriet blev trukket. Det bliver altsaa i sit Væsen meget nær det samme som det, vi forstaa ved en Spillebank. Det her foreslaaede Lotteri er derimod indrettet aldeles som vort eget Klasselotteri, alene med den Forskel, at de enkelte Trækninger ere uafhængige af hinanden. Medens man ved Klasselotteriet her har det Baand eller Pres paa de spillende, at naar de have taget et Lod til første Trækning, er det i deres Interesse at forny Sedlen ogsaa til de følgende Trækninger, saa er dette ikke Tilfældet ved det vestindiske Lotteri. Der bliver den enkelte Trækning fuldstændig uafhængig af de andre Trækninger, og man har for saa vidt ingen Fristelse til ud over denne Trækning at blive ved at spille. Man kan blive ved at spille, og man kan lade være. Det kan altsaa ingenlunde siges, at dette Lotteri skulde medføre større Fristelse for de spillende, eller at det skulde være mere forkasteligt end vort eget Klasselotteri. — Det ærede Medlem gjorde dernæst gældende, at de private, som maatte faa Koncession paa dette Lotteri, vilde opnaa en uforholdsmæssig stor Gevinst. Jeg kan derom sige til det ærede Medlem, at den Margen, der her er forudsat til Udgifter og Overskud, er saa snæver, at det fra forskellige Sider er gjort gældende over for mig, at det vil blive vanskeligt at entrene paa disse Betingelser. Sikker er det, at andre Lotterier, som have været etablerede i Centralamerika og Vestindien, have en større Margen end den her indrømmede. Det kan selvfølgelig ikke nytte at ville sammenligne Forholdene derovre med Forholdene i det danske Klasselotteri, hvor Kollektørerne sidde næsten som en Slags Embedsmænd og kunne nøjes med forholdsvis meget ringere Honorarer. Det siger sig selv, at der vil paaløbe ganske anderledes Driftsudgifter. Jeg behøver til Sammenligning i øvrigt kun at nævne f. Eks. vort eget Varelotteri, hvor Kollektørerne, saa vidt jeg ved, faa mellem 12 og 15 pCt.

medens Klasselotterikollektørerne kun faa 5 pCt. Glemmes maa det heller ikke, at den Risiko, som er forbunden med Overtagelse af et Foretagende som dette, og som kan blive meget betydelig, saafremt det ikke lykkes hurtigt at faa Afsætning for alle Sedler, er en saadan, at det er nødvendigt at indrømme Udsigt til, at der kan opnaas en rimelig Fordel.

Jeg gentager, at det er noget, som ligger lige for, at fremdrage de Betæneligheder, som gøre sig gældende ved at give en Tilladelse som denne. Men alt vel overvejet skønner jeg ikke, at Betænelighederne have saa stor Vægt, at der er Grund til at afholde sig derfra. Hvis det er muligt at faa denne Sag sat i Gang, skulde der derigennem kunne indvindes en Indtægt, som for disse Smaaøer vil have meget stor Betydning, og som vil række langt til at dække de aarlige Underskud. Jeg mener, at det haade for Øernes Skyld og for Moderlandets Statskasses Skyld vilde være en noget overdreven Æmfindtlighed, om man vilde vise en saadan Indtægtskilde fra sig, saafremt det ellers viser sig praktiskabelt ad denne Vej at skaffe sig en Indtægt.

Wiinblad: Den højtærede Finansminister gjorde en Bemærkning om, at Socialdemokraterne havde klaget over de store Udgifter, de vestindiske Øer medførte for Statskassen. Ja, det er ganske rigtigt, men vi kende jo ogsaa den Udvej, der har staaet os aaben i saa Henseende, nemlig den at afstaa disse Øer til de forenede Stater, der jo ere Øernes virkelige Moderland. Dette Forslag blev næsten enstemmig vedtaget i denne Sal, og der blev i det andet Ting afgivet 32 Stemmer for det og 32 Stemmer imod det, saaledes at Stemmerne stode lige deroppe. Naar Regeringen saa blev staaende ved det Resultat, forekommer det mig, at Regeringen har et stort Ansvar. thi det skulde være mærkeligt, om denne Landstingsafstemning ikke ved de Midler, der staa til Regeringens Raadighed, havde kunnet forandres. Der er blevet sagt af et Medlem, der har haft Sæde i den Regering, som den højtærede Finansminister har Sæde i, nemlig afdøde Hørup, at hans Politik var: ingen ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Dette var det første Ord, som København hørte fra Venstres Side, da Venstre holdt sit Indtog i København ved det store Møde i Eksercerhuset, men da den høje Regering første Gang skal praktisere dette Program — ja, det var maaske ikke den højtærede Regerings Program — da blev